

9/2013

XB1

Měsíčník sci-fi, fantasy a hororu

Zahraniční povídky

Mike Resnick

Uvěznění Kapitána Mlhoviny

Ian R. MacLeod

Nový pohled na Drakeovu rovnici

České povídky

Vladimír Němec

Troufeš si na pětku?

Julie Nováková

Dva kroky od ráje

Lucie Medková

Cesta exodu

Dana Rusková

Liga rostlin

Pavel Houser

Lýtečník

Publicistika

Jason Sanford

Selhání fantastiky, selhání SFWA

Edita Duřková

Až nikde nebude žádná energie...

Martin Kužel

Co je VELKÉ, to je hezké

www.casopisxb1.cz

Cena: 95 Kč – 4 eura

Mary Robinette Kowalová

První let

Klub přátel

aneb chceme:

...dál číst kvalitní sci-fi, fantasy,
horor, recenze tak, jak jsme
od počátku vydávání XB-1 zvyklí

... pravidelně se scházet
s podobně „postiženými jedinci“
na vlastním conu...

... mít čerstvé informace
o dění a budoucnosti časopisu

... sami přiložit ruku k dílu...

Chcete taky ?

marketing@casopisxb1.cz

Měsíčník sci-fi, fantasy a hororu

Obsah

Zahraniční SF

Mike Resnick: Uvěznění Kapitána Mlhoviny	3
Mary Robinette Kowalová: První let	9
Ian R. MacLeod: Nový pohled na Drakeovu rovnici	17

Domácí SF

Vladimír Němec: Troufneš si na pětku?	37
Julie Nováková: Dva kroky do ráje	44
Lucie Medková: Cesta exodu	48
Dana Rusková: Liga rostlin	59
Pavel Houser: Lýtečník	61

Publicistika

Edita Dufková: Až nikde nebude žádná energie...	62
Jason Sanford: Selhání fantastiky, selhání SFWA	65
Martin Kužel: Co je velké, to je hezké	66

Fantastická věda

Tajemství hodů; Byl nalezen meteorit z Podkamenné Tunguzky?; Jednoduchá ochrana před rakovinou; Rekordně starý genom	64
--	----

Filmfaroniáda

<i>Filmové premiéry;</i> Světová válka Z; Pěna dní; R.I.P.D. - URNA: Útvar rozhodně neživých agentů; PACIFIC RIM – Útok na Zemi; Osamělý jezdec; Já padouch 2; Hodnota času; Všemocný Thor; <i>Klapka!</i>	69
---	----

Vivisektor

<i>Čtenáři čtenářům;</i> Félix J. Palma: Mapa času; Mikael Niemi: Dáblík; Adam Andres: Wetemaa - Koruna Élladu; Cáry rubáše; Andreas Wilhelm: Hybrid; L. a P. Lukačovičovy a další: Cesta Rudé tanečnice; Amy Tintera: Reset; Lois Lowryová: Dárce; Tri. Nie štyri, nie päť; <i>Nové knihy</i>	75
--	----

Šéfredaktor

Vlado Ríša

risa@casopisxb1.cz

Zástupce šéfredaktora

Jaroslav Jiran

jiran@casopisxb1.cz

Redaktor

Martin Šust

sust@casopisxb1.cz

Pověřený vydavatel

Alexandr Rusevský

marketing@casopisxb1.cz

Konektor XB 1 s.r.o.

Praha 1, Nám. Republiky 1081/7

PSČ 110 00

www.casopisxb1.cz

Tisk

Libertas a.s.

Distribuce

společnosti holdingu PNS a.s.

prodejny firmy Relay

Předplatné

SEND s.r.o.

(www.send.cz/casopis/728/xb1)

Číslo vychází 5. 9. 2013

© Konektor XB1 s.r.o.

ISSN 1804-6606

MK ČR E 19853

Přetisk a jakékoli šíření povoleno

jen se souhlasem vydavatele.

Titulní strana Martin Zhouf

Fungování časopisu

Stále ještě mě naši čtenáři a přispěvatelé dokážou překvapit. Víc jak dvacet let všude vykládám, jak to vlastně v časopisu chodí, a mám pocit, že i nejednou jsem o tom mluvil v rozhovorech a psal o tom.

Proč však o tom píšu nyní? Přišel mi totiž mail (zřejmě od začínajícího spisovatele), v němž se mě ptal, jestli pan Jiran má dovolenou, nebo se jen „fláká“. Takto to sice napsané nebylo, ale jednoznačně to tak vyznívalo. Dále se tam, jako vysvětlení, psalo, že redaktoři zodpovědnému za české povídky poslal svoji práci a po dvou dnech stále ještě nemá odpověď.

Chudák neví, že takových jako on je každý týden několik. Že dotyčný redaktor musí navíc přečíst všechny povídky, které přišly do naší soutěže Ikaros, redakčně upravit povídky, které jsou přijaty k otištění, a opravy či návrhy prokonzultovat s autory (zase pro ilustraci – některé povídky prokloužou mezi autorem a redaktorem i třikrát až čtyřikrát). Zařídít autorské smlouvy, nechat oíluštovat přijaté povídky, udělat závěrečné korektury a to jak redakční, tak i češtin-ské.

Pamatuji se, že když jsem kdysi docházel do Mladé fronty, ukazoval mi jistý redaktor, zodpovědný za literární rukopisy, štos vysoký dobře jeden a půl metru.

„To ještě musím přečíst,“ pravil tehdy smutně, „Neb jest to moje práce.“

Nezáviděl jsem mu, a to jsem „zuřivý“ čtenář. Jen pro ilustraci musím podotknout, že kolega Jiran má na starosti mimo jiné ještě recenze na knihy a filmy (od výběru přes zadání, redakční korektury a mimo jiné i vymáhání prací z opozdivších se autorů – a není jich málo, že?), filmovou soutěž, filmovou publicistiku...

Přiznávám, že teď, když jsem si to takhle dal dohromady, je mi jasné, proč už nemá sílu psát své vlastní věci, což mě jako čtenáře velmi mrzí. Avšak jako šéfredaktor si to nemohu připustit. Páni autoři, jen takové drobné upozornění: kdyby každý pracoval tak jako členové redakce XB-1, tak musí napsat skoro pět románů ročně. Možná je to trochu přehnané, ale uvědomte si, že jedno číslo časopisu přibližně počtem písmenek odpovídá románu a jsme na to jenom dva a půl „člověci“.

Ale abych nekončil takhle skoro plačtivě. Jak se říká: na každého jednou dojde. Dojde i na dotyčného netrpělivce, který opravdu o fungování časopisu nemá ani páru. A třeba napsal něco pěkného a přijde mu oznámení o tom, že jsme jeho povídku přijali. Jeho mail jsem však Jiranovi raději neposlal (pro jistotu).

Vlado Ríša

Velká anketa čtenářů XB-1

Od 8. 8. 12.00 běží na našem webu – www.casopisxb1.cz velká anketa týkající se nejen našeho časopisu, ale i SF vůbec. Chceme zjistit, jaké máme čtenáře, co se jim líbí a co nikoli, abychom mohli v rámci možností XBěčko vylepšovat. Čím víc vás bude, tím lepší obrázek si můžeme udělat.

Zúčastněte se pokud možno všichni!

redakce

Novinka v soutěži Cena Karla Čapka

Na letošní jarní poradě Fandomu jsme dost dlouho (a dost bouřlivě) diskutovali možnosti a perspektivy CKČ. Mezi nejrůznějšími náměty a názory se najednou objevil jeden, který zaujal všechny přítomné – nápad spojit účast v soutěži se vstupním poplatkem, nevelkým sice, ale takovým, který by pomohl CKČ získat určitou formu nezávislosti a dal nám i možnost, jak zlepšit kvalitu cen, které úspěšní účastníci dostávají. Vždyť dosud jsme byli odkázáni na přátelské dary počínaje knihami pro nominované až po obraz pro absolutního vítěze, a pomáhali nám i organizátoři Parconů, kteří se podíleli na některých odměnách pro vítěze a zejména na nákladech na přípravu slavnostního galavečera, na vstupném a ubytování soutěžících i organizátorů soutěže. Každý rok jsme tak měli (zcela oprávněný) pocit, že vykořisťujeme své přátele a kamarády. Debata okolo tohoto nápadu byla dlouhá a důkladná, probírali jsme nejrůznější pro i proti, a nakonec jsme se dohodli, že s každým přijatým soutěžním textem bez ohledu na kategorii bude spojený stokrátový registrační příspěvek. CKČ, která je (až na výše zmíněné dary určené jako odměny) nevýdělečná a finančně nesponzorovaná, se tím posouvá trošičku směrem k poloprofesionalitě – zdaleka nikoliv k profesionalitě, tak domýšliví nejsme, a i k té poloprofesionalitě se budeme ještě nějaký ten ročník propracovávat. Držte nám palce, ať se to povede co nejdříve.

Petr Holan

Vyhlášení Ceny Karla Čapka

Československý fandom vyhlašuje 33. ročník literární soutěže Cena Karla Čapka.

Práce žánru sci-fi, fantasy nebo hororu zasílejte v **elektronické formě** nejlépe e-mailem (formát DOC(X), RTF, ODT či prostý TXT) a **současně ve třech čitelných papírových kopiích** na adresu administrátora: **Jiřina Vorlová**, Mariánská 401/41, 142 00 Praha 4 – Lhotka, e-mail AQUILA@ALTAR.CZ

Do zásluky prosíme přiložte:

1) **průvodku** obsahující vaše jméno, přesnou adresu, kontaktní e-mail, telefon, datum a způsob platby registračního příspěvku a jeho výši a názvy všech zaslaných soutěžních prací - u povídkových kategorií lze soutěž obleslat nejvýše dvěma pracemi v každé kategorii, kategorie novela je omezena na jedinou práci od autora.
2) **čestné prohlášení**, vlastnoručně podepsané, že soutěžní práce dáváte k dispozici organizátorům soutěže pro jedno otištění a jedno vydání v e-boku, případně zveřejnění na internetu bez nároku na honorář.

Za každou soutěžní práci je třeba zaplatit **registrační příspěvek** ve výši 100 Kč, resp. 4 EUR. Platby provádějte bankovním převodem nebo poštovní poukázkou typu A (nikoli jiným typem poukázky!) na účet u Fio banky, číslo účtu 2500447940/2010 pro platby v ČR, resp.

2500447940/8330 pro platby v SR. Jako variabilní symbol uveďte datum narození ve tvaru DDMMRRRR.

Do soutěže nemohou být zařazeny práce, za které nebyl zaplacen registrační příspěvek, práce, které se již zúčastnily některého z předchozích ročníků, byly již publikovány v oficiálních tiskovinách či na internetu nebo jsou současně přihlášeny v jiné soutěži celostátního významu!

Vymezení soutěžních kategorií: mikropovídka (max. 9 000 znaků včetně mezer) – krátká povídka (9 001 až 30 000 znaků) – povídka (30 001 až 90 000 znaků) – novela (90 001 až 450 000 znaků). Delší práce nebudou do soutěže zařazeny. O přesném zařazení do kategorie rozhoduje administrátor.

Uzávěrka je 30. listopadu 2013.

Bližší informace podá administrátor nebo lze najít na <http://www.fandom.cz/>.

Mike Resnick

Uvěznění Kapitána Mlhoviny

(THE INCARCERATION OF CAPTAIN NEBULA)

Jsem Kapitán Mlhovina a osud Galaxie spočívá výhradně na mých bedrech. Je to děsivé břímě, ale přijal jsem je za své a nebudu se mu vyhýbat, stejně jako jsem se mu nevyhýbal při zákazonosné bitvě proti Rylthům nebo za války s ohavnými Malagaji. Nazývají mě hrdinou, ale jsem jen muž konající svou povinnost. Pokud se někomu zdá, že podstupuji výjimečná rizika, je to jen proto, že jsem toho *schopen* – a protože v těchto nebezpečných časech někdo *musí*.

Nevím, jak dlouho jsem uvězněn v tomto žaláři. Pravděpodobně mě zradil některý příslušník Aliance, ale nemohu mu to vyčítat, protože je slabý jako mnoho jiných a nepřítel má groteskní a hrozivý zjev a nezastaví se před ničím, co mu může zajistit kýžený triumf.

Krmí mě tu dobře a zatím jsem viděl jenom lidi – s největší pravděpodobností přeběhlíky. Dávají mi pilulky podlamující vůli a já předstírám, že je užívám, ale ukrývám je do polštáře. Povzbuzují mě, abych své myšlenky zapisoval, ale já jim samozřejmě neprozradím nic, čeho by mohli zneužít proti Alianci. Jestli chtějí znát polohu flotily nebo rozmístění našich sil po planetách, budou si muset vymyslet účinnější metody mučení než ty stávající. Řekl bych, že je jen otázka času, než sem Drago pošle svého odporného poskoka Tzandora Smrtonoše, aby získal informace, po kterých prahne, ale zjistí, že je to úkol obtížnější, než si umějí představit.

* * *

Další sezení s Kapitánem Mlhovinou. Stále se nám nepodařilo zjistit, kdo to je. FBI nemá jeho otisky prstů a ani jeho DNA se dosud nenašla v žádném archivu.

Je to nanejvýš neobvyklý případ. Řekli mi, že ho do sanatoria přivezli v bezvědomí, ačkoliv důvod pro jeho stav zůstává záhadou. Po fyzické stránce se zdá být zcela v pořádku, bez jakýchkoliv známek po zranění nebo otřesu mozku, jeho krevní tlak a další životní funkce ukazují na dokonale zdravého asi pětatřicetiletého muže.

Doufal jsem, že jeho fantazírování je dočasný přelud a že můj největší problém bude určit jeho příčinu a předejít jeho opakování, ale on už je tady skoro dva týdny a ještě se od něho neodchýlil ani v tom nejmenším. Jsou to pozoruhodně skloubené fantazie a jejich podrobnosti se nikdy nemění. Ať je to kdo chce, myslím si, že jako dítě přečetl příliš mnoho komiksů nebo science fiction knížek.

Předepsal jsem mu kombinaci thiothixenu a paliperidonu, ale zatím to podle všeho nepomáhá. Další sezení s ním mám naplánováno na dnešní odpoledne. Myslím, že kdybych mu mohl dokázat, že je nějaká část jeho fantazií chybná nebo nelogická – jakákoliv část – mohlo by to přinést průlom, který potřebuji.

MUDr. P. B. Weaver, Ph.D.

* * *

Poslali „sestru“, aby mě uklidnila. Ti hlupáci si myslí, že pod bílou uniformou nepoznám neblaze proslulou Zenobii se zářivě rudými vlasy obarvenými na bezvýrazně hnědou. Mohl bych ji snadno zneškodnit, ale za dveřmi jsou strážé. Nebojím se smrti, takže kdybych snad zjistil, že nemají nic jiného než atomové blastery, zariskoval bych a napadl bych je – jenže mám informace, které nesmějí padnout Dragovi do rukou. Dokud nevím určitě, že nejsou vyzbrojeni psychoextraktory, jež mohou přechítit moje nejniternější tajemství dokonce i po smrti, nemohu nic riskovat, ledaže by byl útek jistý.

Už jsem se ocitl v horších situacích. Ať se zatím škodolibě radují. Jejich dny jsou sečteny.

* * *

Dr. Weaver: Jak se dnes máte?

Kapitán Mlhovina: Jako vězeň. Předpokládám, že to pro vás není žádné překvapení.

Dr. Weaver: Už jste si vzpomněl na své jméno?

Kapitán Mlhovina: Nikdy jsem je nezapomněl.

Dr. Weaver: Přece vás snad rodiče nepokřtili „Kapitán“.

Kapitán Mlhovina: Teď se tak jmenuji a je to jediné jméno, na které budu reagovat.

Dr. Weaver: Na to mohu brát ohled a budu vás tak také oslovovat. Ale do dokumentace potřebuji zapsat jméno z vašeho rodného listu.

(Kapitán Mlhovina neodpovídá.)

Dr. Weaver: Vždyť je to jen maličkost. Nevyhovíte mi?

Kapitán Mlhovina: Když vám prozradím své rodné jméno, budete nakonec schopni vypátrat moji rodnou planetu a ta už si od vašich temných pánů vytrpěla dost.

Dr. Weaver: Můžete mi svou rodnou planetu popsat?

Kapitán Mlhovina: Rozhodně ne. Mohl bych se nedopatřením zmínit o nějakém význačném rysu, který by vám ji pomohl identifikovat.

Dr. Weaver: Dobře, už se na ni nebudu vyptávat. Projdeme si ještě jednou, jak jste se ocitl tady.

Kapitán Mlhovina: Vyprávím vám to pokaždé, když spolu mluvíme. Moje popisy události se nebudou v ničem rozcházet.

Dr. Weaver: Povězte mi to ještě jednou.

Kapitán Mlhovina: Zrovna jsme odrazili další z Dragových útoků v sektoru Polaris, když se mi doneslo, že Tzandor Smrtonoš zřejmě míří na Zemi, planetu, která zatím zůstává stranou boje. Nemohl jsem obranu oslabit tím, že bych na Zemi vzal třeba jen hrstku lodí, a proto jsem přiletěl sám.

Dr. Weaver: Kde jste přistál?

Kapitán Mlhovina: Jestli nejste nepřítel, jste přinejmenším jeho vazal. Na tuhle otázku nebudu odpovídat.

Dr. Weaver: Proč podle vás vaši loď ještě nikdo nenašel?

Kapitán Mlhovina: Zdokonalili jsme povlak neviditelnosti. Ted' odolává všem čidlům.

Dr. Weaver: A co jste udělal po přistání?

Kapitán Mlhovina: Když jsem ucítil, že ztrácím vědomí, zapnul jsem povlak. Probudil jsem se tady.

Dr. Weaver: Kdybychom vás třeba přesvědčili, že ten váš Smrtonoš není na Zemi a ani tady nikdy nepřistál, co byste udělal?

Kapitán Mlhovina: Už mě nepřesvědčíte o ničem. Když já zjistím, že Tzandor není na Zemi, vrátím se na svou loď a ke své flotile.

Dr. Weaver: Kolik lodí má vaše flotila?

Kapitán Mlhovina: Po posledním útoku nějakých 17 000, rozptýlených po pěti sektorech Galaxie.

Dr. Weaver: 17 000? A ani jedna vás nepřiletěla hledat. Nepřipadá vám to divné?

Kapitán Mlhovina: Mají rozkaz nevzdalovat se z pozic a bránit Alianci proti dalším útokům. Nepřiletí pro mne.

Dr. Weaver: Nepřiletí pro proslulého Kapitána Mlhovinu, největšího hrdinu Galaxie?

Kapitán Mlhovina: Je válka. Život žádného jedince není cennější než naše konečné vítězství nad nepřítelem. Přiletěl jsem na vlastní pěst; uniknu a vrátím se k flotile také na vlastní pěst.

Dr. Weaver: Můžete mi popsat toho Draga?

Kapitán Mlhovina: Pro usnadnění o něm mluvím v mužském rodě, ale Drago Dobyvatel je spíš *něco*. Je to dvounožec dýchající kyslík, a tím jeho podobnost s lidmi končí. Nikdo neví, odkud přišel. Někteří dokonce říkají, že pochází z Andromedy, ale já o tom pochybuji. Ukázal se se svou armádou, když jsme se teprve zotavovali po porážce Rylthů, a během několika dní získal vládu nad galaktickými sektory Antares a Bareimus.

Dr. Weaver: Bareimus?

Kapitán Mlhovina: Obsahuje hvězdokupu Parsafal. Drago zdecimoval lodě, které jsme tam měli, a než jsme se stihli přeskupit, ovládal téměř stejně velkou část Galaxie jako Aliance.

Dr. Weaver: Kolik ras je ve vaší Alianci?

Kapitán Mlhovina: To opravdu nejsem schopen říci. Každý den se k našemu boji proti Dragovi přidávají další. Když na začátku vpadl do Galaxie, bylo jich čtyřiasmdesát.

Dr. Weaver: A co ten Tzandor? Patří ke stejné rase jako Drago?

Kapitán Mlhovina: Nemám tušení. Nikdo z naší strany ho nikdy neviděl.

Dr. Weaver: Odkud tedy víte, že existuje?

Kapitán Mlhovina: Od nepřátelských zajatců a ze zachyceného podprostorového vysílání.

Dr. Weaver: Děkuji, Kapitáne Mlhovino. Byl to úchvatný rozhovor.

Kapitán Mlhovina: Přestaňte se ke mně chovat blahosklonně. Nevěřil jste z toho ani slovu.

Dr. Weaver: To jsem přece neřekl.

Kapitán Mlhovina: Ani nemusíte. Máte to napsáno na obličej. Normálně by mi bylo jedno, co si myslíte, ale Drago *je* skutečný, Tzandor *je* skutečný a hrozba pro vaši planetu a Galaxii *je* skutečná.

Dr. Weaver: Brzy si o tom znovu popovídáme a já slibuji, že k tomu budu přistupovat nepředpojatě.

Kapitán Mlhovina: Jste hlupák.

* * *

Milý Rudolfe,

nerad Tě obtěžuji, ale věř tomu, nebo ne, jsi jediný astronom, kterého znám.

Mám tady v sanatoriu pacienta s bludy, který si myslí, že je něco jako vesmírný hrdina z filmů, na které jsme se Ty a já dívali, když jsme byli ještě kluci, a já doufám, že dopis od Tebe na hlavičkovém papíře observatoře by mi mohl pomoci přesvědčit ho, aby své bludy přehodnotil.

Mohl bys mi proto, prosím Tě, odpovědět na následující otázky?

1. *Je nějaká část nebo sektor Galaxie, která se jmenuje Bareimus?*

2. *Je nějaká hvězdokupa, která se jmenuje Parsafal?*

3. *Ještě nás nekontaktovala žádná inteligentní cizí rasa – tudíž, že se tomu říká Fermiho paradox: Jestliže v Galaxii existuje bambilión hvězd typu G a většina z nich má planety, proč nás ještě nikdo nekontaktoval? Je tedy možné, aby existovalo 74 inteligentních ras cestujících vesmírem, o kterých nic nevíme?*

Je možné, aby tvor nenarozený na Zemi, dokázal dnes, v roce 2012 n. l., přesvědčit veškeré lékařské přístroje, že je příslušníkem lidské rasy?

Děkuji Ti za pomoc, Rudolfe. Doufejme, že to věci uvede trochu do pohybu, protože nemohu zahájit účinnou léčbu, dokud nevyvrátíme alespoň některé z jeho bludů.

Tvůj přítel

Pete Weaver

P. S.: Co to, sakra, je „podprostorové vysílání“?

* * *

Milý Pete,

odpovídám na otázky, které jsi mi předložil:

1. *Žádná část Galaxie nenese jméno Bareimus a neexistuje ani žádná hvězda toho jména.*

2. *Neexistuje žádná hvězdokupa ani žádná hvězda pojmenovaná Parsafal.*

3. *Pravděpodobnost, že v Galaxii v současnosti existuje 74 inteligentních ras, je astronomicky vysoká, ale upřímně řečeno, pravděpodobnost, že v současnosti neexistuje žádná jiná inteligentní rasa, také. Mně to ovšem příliš pravděpodobné nepřipadá, a jestli existují, za ještě nepravděpodobnější pokládám, že by s námi žádná z nich ještě nenavázala kontakt.*

Jednoznačně pak tvrdím, že mimozemšťan zdánlivě totožný s člověkem je něco nemožného. Mimochodem, když už s ním komunikuješ (z univerzity si pamatuji, že ti cizí jazyky vůbec nešly), můžeš se ho zeptat, jak je možné, že mluví anglicky.

Tvůj

Rudy

P. S.: Podprostorové vysílání je známka toho, že tvůj pacient jako kluk příliš často četl Docu Smithe a Edmonda Hamiltona.

* * *

Jsem přesvědčen, že Weaver je spíš trouba než přeběhlík. To sice není velká poklona, ale znamená to, že ho nezabiji, až budu prchat.

Myslím, že vědí, co mám v plánu. Bolesti hlavy mě pronásledují od chvíle, kdy jsem sem přišel, a jsou stále častější a prudší. Mám podezření, že vědí, že neužívám jejich pilulky pro podlomení vůle, a dávají mi teď látky, vyvolávající bolesti hlavy, do jídla.

Nu, vydržel jsem bez jídla skoro tři týdny, když mě Mala-gaiové uvěznil v kobkách Tarmathu. A vydržím znovu, když budu muset.

Napadá mě také, že po svém nevyhnutelném útěku z tohoto místa se nemohu vydat přímo ke své lodi a vrátit se k flotile. Nepřítel zjevně má na Zemi opěrný bod a já ji nemohu ponechat Dragovi na milost a nemilost, což by pro ni znamenalo velmi krutou nemilost. Nechce se mi verbovat nikoho z místních, aby mi pomáhal. Zdá se, že to jsou slušní, i když na špatnou cestu svedení lidé, a nemohou tušit, proti jakým silám stojí nebo jaká nebezpečí na ně číhají. Ne. Až budu volný, budu muset vyhledat nepřítele a přijít na nějaký způsob, jak ho zneškodnit sám. Zní to jako nadlidský úkol, ale už jsem je porazil na Boganti II, na Tarmathu a na Melipone IV a tady to zvládnou také. Možná to nepřežiji, ale jsou věci, které jsou důležitější než Kapitán Mlhovina, a osvobození od tyranie je mezi nimi nejpřednější.

* * *

Pokyn sestře Ralstonové:

Nevídím u našeho záhadného vesmířana naprosto žádnou změnu. Myslím, že byste měla zvýšit dávku na 500 mg a přejít od dvou dávek denně ke třem.

Dr. Weaver

* * *

Ona si myslí, že její přestrojení neprohlédnu, že vycpávky v naškrobené bílé uniformě mohou skrýt její křivky, ale to se mýlí. Je to Zenobia a její přítomnost prozrazuje, že její druh Tzandor Smrtonoš je někde na Zemi, nepochybně nablízku.

Musím s ní zapříst rozhovor, hrát si na léky omámený automa a nějak od ní vyzvědět Tzandorovy plány. Ať už je tady za jakýmkoliv účelem, musí to být něco velkého, když to na takovou malou bezvýznamnou planetu takhle daleko na spirálním rameni přivedlo Smrtonoše i Královnu pirátů.

Až na to, že sama jejich přítomnost znamená, že to *není* bezvýznamná planeta, a já musím zjistit, proč.

* * *

Dr. Weaver: Jak se dnes máme?

Kapitán Mlhovina: Já se mám dobře. Za vás mluvit nemohu.

Dr. Weaver: Útok na Zemi ještě pokračuje?

Kapitán Mlhovina: Na Zemi ještě nikdo neútočil – *zatím*.

Dr. Weaver: Správně. Vy jste tady, abyste nás chránil.

Kapitán Mlhovina: Když to půjde. Přinejmenším jsem tady proto, abych obhlédl situaci a varoval vás.

Dr. Weaver: A případně nás vedl proti nepříteli?

Kapitán Mlhovina: Možná.

Dr. Weaver: Zeptal jsem se svého přítele astronoma Rudolfa Magnussena, jestli někde ve Sluneční soustavě došlo k nějaké neobvyklé aktivitě. Řekl, že ne.

Kapitán Mlhovina: To je ten muž, který vám řekl, že nemohu existovat?

Dr. Weaver: On ví, že existujete. Zpochybňuje váš původ, nikoliv vaši existenci.

Kapitán Mlhovina: Je to hlupák zabeďněný ve své nevědomosti.

Dr. Weaver: Žádné další rozčilování, prosím vás.

Kapitán Mlhovina: Já riskuji život, abych zachránil vaši planetu, vy mě nazýváte bláznem nebo lhářem nebo obojím a já že se nemám rozčilovat?

Dr. Weaver: Nenazval jsem vás ani jedním a už nebudu Rudolfa Magnussena citovat ani se o něm zmiňovat. Můžeme pokračovat?

Kapitán Mlhovina: Když dodržíte slovo, můžeme pokračovat.

Dr. Weaver: Smím předpokládat, že angličtina není váš mateřský jazyk?

Kapitán Mlhovina: Správně. Naučil jsem se ji z vašeho rádiového a vizuálního vysílání, když jsem se blížil k Zemi.

Dr. Weaver: Jaký je váš mateřský jazyk?

Kapitán Mlhovina: To byste nedokázal vyslovit.

Dr. Weaver: Mohl byste mi v něm říci pár vět?

Kapitán Mlhovina: Mohl, ale neudělám to.

Dr. Weaver: Proč ne?

Kapitán Mlhovina: Vy si rozhovor nahráváte. Kdyby padl do rukou Tzandorovi, zjistí, kde je moje rodná planeta a vyvine veškeré úsilí, aby ji zničil.

Dr. Weaver: Máte tam ještě rodinu?

Kapitán Mlhovina: Změňte téma. O... o mém rodném světě nebudu podávat žádné informace.

Dr. Weaver: Máte rodinu někde jinde? Třeba manželku, nebo děti?

Kapitán Mlhovina: Kdysi jsem měl.

Dr. Weaver: Co se s nimi stalo?

Kapitán Mlhovina: Drago je nechal zabít, když jsem infiltroval jeho štáb v sektoru Masprell. Byla to smrt, jakou bych nepřál nikomu jinému než Dragovi a Tzandorovi. Od té doby vím, že si nemohu najít jinou družku, že jakákoliv žena, která se nechá vidět v mé společnosti, je okamžitě ohrožena. Možná až tahle válka skončí...

Dr. Weaver: Co je Dragovým cílem?

Kapitán Mlhovina: Samozřejmě dobytí Galaxie.

Dr. Weaver: Ale za jakým účelem? Galaxie je obrovská. Myslel bych si, že spravovat ji je něco úplně jiného než ji dobýt.

Kapitán Mlhovina: On ji chce vydrancovat, ne spravovat.

Dr. Weaver: Ptám se znovu: Za jakým účelem? Až ovládne Galaxii, co bude dál?

Kapitán Mlhovina: Miliarda jiných galaxií. Během svého letu k vám jsem nahlédl do vaší historie. Lámali si snad Alexandr, Čingischán nebo Tamerlán hlavu tím, co budou dělat *potom*, až jejich dobyvačné války skončí? Pro Draga, stejně jako pro ně,

není dobývání prostředkem k nějakému cíli, ale cílem samotným.

Dr. Weaver: Možná by bylo nejjednodušší složit zbraně, bezodkladně se vzdát a říci něco jako „Jsme vaši. Teď nás nakrmte, ubytujte a pečujte o nás.“

Kapitán Mlhovina: On si libuje ve smrti a vyžívá se v utrpení. Nestal jsem se Kapitánem Mlhovinou proto, abych se mu vzdal.

Dr. Weaver: A jak jste se stal Kapitánem Mlhovinou?

Kapitán Mlhovina: Rylthové zotročili sedmáct světů v Krabí mlhovině. Většina našich sil byla v té době zaměstnána bojem proti Malagaiům. Já jsem ani nebyl příslušník ozbrojených sil, jenom mladík, který viděl, že něco není v pořádku, a nemohl se na to nečinně dívat. Tajně jsem tedy přistál na nejbližším světě, zničil celou řadu velkých skladů munice a shromažďoval kolem sebe lidi. Potom jsem v podstatě totéž dělal na jednom světě po druhém.

Dr. Weaver: Takhle jste tedy přišel ke svému jménu – osvobodil jste světy v Krabí mlhovině. Jste opravdový hrdina.

Kapitán Mlhovina: Jsem jenom člověk, který byl svědkem něčeho nesmírně špatného a řekl si: „Tohle jim neprojde.“

Dr. Weaver: Říkáte to, jako by to bylo snadné.

Kapitán Mlhovina: Jenom pokud si myslíte, že tři měsíce samovazby a mučení v žalářích Lamarku V byly snadné.

Dr. Weaver: Náš lékařský tým při vaší prohlídce neobjevil žádné jizvy, ani jiné známky mučení.

Kapitán Mlhovina: Naše kosmetická chirurgie je na mnohem vyšší úrovni než vaše. Nemůžete nic objevit.

Dr. Weaver: Vy máte odpověď na všechno.

Kapitán Mlhovina: Zdaleka ne. Ale mám odpověď na každou otázku, kterou mi kladete s nadějí, že potvrdí vaše přesvědčení, že jsem lhář, šílenec nebo obojí.

* * *

Vzkaz pro Dr. Weavera:

Vašemu pokynu jsem vyhověla, ale nevidím u pacienta žádné změny, což mě vede k domněnce, že užívání léků jenom předstírá. Navíc bych byla mnohem klidnější, kdyby mě při každém vstupu do jeho pokoje doprovázel některý z ošetřovatelů. Nelíbí se mi, jak se na mne dívá.

sestra Fiona Ralstonová

* * *

Od svého posledního záznamu jsem měl s Kapitánem Mlhovinou další čtyři sezení, a abych byl upřímný, ani se netěším na jeho úplné vyléčení. Přál bych si, abych našemu vesmírnému hrdinovi mohl odstranit bludy, ale zachovat v nedotčené míře hodnoty, které je doprovázejí. Uvědomuji si sice, že ušlechtilost a sebeobětování jsou v naší moderní éře poněkud zastaralé pojmy, ale neshledávám na nich nic závadného. Připomíná mi to návštěvy filmů v dětství, kdy seržant před útokem na nepřátelské pozice měl ke svým mužům krátký proslov o vlastenectví, cti, odvaze a ana, sebeobětování, a všichni jsme se tomu pošklebovali – ale později, když jsem o tom přemýšlel, nedokázal jsem přijít na to, proč jsme se pošklebovali. Možná jsme už věděli, že nebudeme schopni podle těchto ideálů žít.

Kapitán Mlhovina je z klinického hlediska duševně nemocný, o tom není sporu, a já mám za to, že kdybychom ho pustili, mohl by usoudit, že starosta a guvernér jsou Drago a jeho hrd-